

БІБЛОС

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ БІБЛІОГРАФІЇ

"BIBLOS" UKRAINIAN BIBLIOGRAPHY
238 E. 6th St. New York, 10003

SUBSCRIPTION: ONE YEAR \$4.00
Editor: N. Sydor Casstaryky, Ph. D.

diasporiana.org.ua

Ч. 4. (143)

ЖОВТЕНЬ - ГРУДЕНЬ

1973

РІК XIX.

359

Ант першої комуністичної "гуманності" в розстрілі 359 українських героїв, під Базаром, в 1921 р.

359

1921

* 21 ЛИСТОПАДА

1971

Перед світлою вічносяною пам'яттю 359 Героїв-мучеників та всіх, у Листопадовім поході поляглих — Великих Синів і Лицарів України, що мужньо, гордо і жертвовно життя своє за Волю і Державність Вітчизни віддали — у найглибшій пошані свої голови схиляємо!

1. Сулима Григорій
2. Мироненко Кузьма
3. Петренко Іван
4. Тронько Овксентій
5. Мін'єкер Леопольд
6. Подраївський Андрій
7. Швида Максим
8. Якубовський Павло
9. Решетників Микола
10. Онофрінчук Герасим
11. Швидок Яків
12. Єгер Ернст
13. Погиба Федір

14. Лотоцький Володимир
15. Грох Митрофан
16. Ясько Анастасія
17. Янішевський Федір
18. Бережний Сидір
19. Венгженівський Володимир
20. Сокрут Наум
21. Забращенко Олександр
22. Соломонівський Володимир
23. Чорниш Володимир
24. Бойко Андрій
25. Синиця Степан
26. Скорняків Сергій

72. Чмелівський Станіслав
73. Кудинський Євген
74. Прохорів-Микитин Іван
75. Костовський Минита
76. Крутопл Яків
77. Приполок Захар
78. Федоренко Микола
79. Мелентів Михайло
80. Тютюнник Степан
81. Гуцало Михайло
82. Лісовський Олександр
83. Саківський Микола
84. Лубяний Василь
85. Гуденко Петро
86. Сускін Павло

87. Сальський Олександр
88. Хидрик Фіосип
89. Василів Михайло
90. Токаревич Кость
91. Слеханович Семен
92. Манжула Іван
93. Голуб Артем
94. Вередан Василь
95. Маланок Степан
96. Хульченко Мирон
97. Стражкєвич Борис
98. Федорів Степан
99. Костецький Трохим
100. Повторак Олександр
101. Вергун Семен

102. Данилевський Андрій
103. Рижак Павло
104. Студницький Василь
105. Полішук Анатолій
106. Шедєст Пилип
107. Добровський Гаврило
108. Білокрис Мусій
109. Янішевський Кость
110. Нестеренко Андрій
111. Смигородський Володимир
112. Сомбун-Калун Сава
113. Зубченко Олександр
114. Кузьмін Яків
115. Каміньський Дем'ян
116. Борщевський Тиміш

27. Василів Олександр
28. Козін Іван
29. Стрикельницький Олександр
30. Кузьменко Митрофан [дер]
31. Шурабура Іван
32. Кибельник Сила
33. Шевченко Василь
34. Козаченко Микола
35. Крижанівський Павло
36. Новоленик Євген
37. Зубків Олександр
38. Завальницький Петро
39. Корбут Степан
40. Оручик Іван
41. Сагусія Євсевій
42. Солтановський Микола
43. Попович Василь
44. Федорів Яків
45. Стародуб Никанор
46. Штан Іван
47. Жуков Микола
48. Харшевський Володимир
49. Борисенко Денис
50. Омелянів Борис
51. Кривокобильський Мусій
52. Малевич Михайло
53. Микуленко Данило
54. Медведівський-Коваль Вас.
55. Кишківський Володимир
56. Дараган Іван
57. Голобородько Микола
58. Дзичківський Іван
59. Голос Петро
60. Солтученко Михайло
61. Гаєвський Степан
62. Невідниченко Петро
63. Деклякко Петро
64. Гиньків Михайло
65. Романенко Степан
66. Запорожець Данило
67. Верубович Леонтій
68. Іваненко Яким
69. Ходько Борис
70. Старенький Яків
71. Зенченко Лука

117. Кузьмін Василь
 118. Олійник Гнат
 119. Бичко Степан
 120. Бондаревич Станіслав
 121. Соколовський Станіслав
 122. Тройнок Юхим
 123. Приходський Олександр
 124. Очеретний Тиміш
 125. Маніцький Іван
 126. Плахтін Купріян
 127. Топольчук Павло
 128. Черний Клим
 129. Стеблін Іван
 130. Рудоненко Тиміш
 131. Вашкевич Михайло
 132. Голуб Василь
 133. Мельниченко Олекса
 134. Якименко Микола
 135. Камінецький Михайло
 136. Дем'ячук Олександр
 137. Марчук Степан
 138. Анарневський Кость
 139. Гатченко Василь
 140. Каган Корній
 141. Двяненко Микола
 142. Аголюк Василь
 143. Щербина Роман
 144. Проскурин Григорій
 145. Мороз Максим
 146. Гадченко Ілько
 147. Коаліно Іван
 148. Чередищенко Степан
 149. Єрмаків Георгій
 150. Комашук Грицько
 151. Пастушенко Іван
 152. Сичів Петро
 153. Шиманський Карпо
 154. Шейків Петро
 155. Швець Василь
 156. Кулик Іван
 157. Клепаць Ілля
 158. Распайнок Андрій
 159. Божко Спиридон
 160. Вібір Гаврило
 161. Баранів Георгій
 162. Тавасенко Прокіп
 163. Оліндаренко Карпо
 164. Крип'яцький Микола
 165. Оболь Лемко
 166. Бондаренко Оверко
 167. Маширів Микола
 168. Начало Микола
 169. Постедницький Денис
 170. Білецький Іван
 171. Родвенко Іван
 172. Анашів Микола
 173. Голоненко Захар
 174. Григоренко Микола
 175. Киволін Варлаам
 176. Жир Василь
 177. Главанський Мусія
 178. Крап Рюсип
 179. Харін Василь
 180. Кучер Онисій
 181. Онисенко Іван
 182. Яременчук Петро
 183. Чадринський Іван
 184. Демнів Володимир
 185. Кулик Іван
 186. Бурилін Михайло
 187. Сердюк Данило
 188. Мещеряків Тиміш
 189. Сидоренко Семен
 19. Горьків Іван
 191. Усько Валентин
 192. Мокрицький Денис
 193. Федорчук Парло
 194. Чумак Василь
 195. Ворденок Олександр
 196. Савченко Трохим
 197. Радченко Степан
 198. Власів Павло
 199. Давидчук Влас
 200. Паламаренко Федот
 201. Балтнян Петро
 202. Марків Дмитро
 203. Колесник Терентій
 204. Свиридів Григорій
 205. Бузун Данило
 206. Момзаліт (китаєць)
 207. Гуменюк Карпо
 208. Довгий Юхим
 209. Тамощук Михайло
 210. Головченко Яків
 211. Остремів Григорій
 212. Лисогор Павло
 213. Кучеренко Федір
 214. Коханко Павло
 215. Рібот Яків
 216. Дрошинський Петро
 217. Демченко Петро
 218. Козловський Тиміш
 219. Кайдан Степан
 220. Кисічук Іван
 221. Плященко Федір
 222. Світленко Данило
 223. Рубан Іван
 224. Шевченко Лазар
 225. Шапа Гнат
 226. Чубко Федір
 227. Владинок Файм
 228. Гомонюк Сософт
 229. Щербак Степан
 230. Боднар Петро
 231. Прюкопець Степан
 232. Липовський Григорій
 233. Усик Автоном
 234. Шеденко Микита
 235. Ковтуненко Іван
 236. Усенко Віталій
 237. Музика Василь
 238. Акаловський Вадим
 239. Петриченко Данило
 240. Льченко Семен
 241. Ворепрівський Кирило
 242. Грицарюк Нестір
 243. Краковський Максим
 244. Щербак Федір
 245. Паламарчук Олександр
 246. Іванюк Дем'ян
 247. Бабич Іван
 248. Кушлімський Адам
 249. Іванюк Василь
 250. Слободян Філімон
 251. Удалів Олександр
 252. Горний Григорій
 253. Горбач Іван
 254. Бабун Сала
 255. Камішко Антін
 256. Іщенко Іван
 257. Швець Сергій
 258. Губенко Зіновій
 259. Радій Дмитро
 260. Закурдаїв Максим
 261. Наввгуст Степан
 262. Панченко Юхим
 263. Юзницький Степан
 264. Власюк Павло
 265. Ігенко Микола
 266. Іваніцький Іван
 267. Бортицький Володимир
 268. Федоренко Іван
 269. Шупін Яким
 270. Черній Василь
 271. Навроцький Василь
 272. Гіріч Петро
 273. Коріненко Тиміш
 274. Ковальський Дмитро
 275. Гоянів Володимир
 276. Ашнабуль Захар
 277. Славодон Антін
 278. Швець Яків
 279. Храків Михайло
 280. Горгонів Олекса
 281. Грицишин Олександр
 282. Пенукий Михайло
 283. Браславський Антін
 284. Венглевський Тиміш
 285. Дейків Яків
 286. Дудар Андрій
 287. Слободянский Павло
 288. Оперсек Григорій
 289. Бедін Павло
 290. Герасимчук Данило
 291. Моцедарський Микола
 292. Мец Антін
 293. Шкура Мусія
 294. Захаренко Спиридон
 295. Мердівський Антін
 296. Маринич Петро
 297. Швеценко Нестір
 298. Чігман Іван
 299. Михайленко Яків
 300. Шиян Микола
 301. Приходько Мартин
 302. Дрозденко Яким
 303. Плавко Трофим
 304. Слободенок Леонтій
 305. Долозовський Олександр
 306. Олексів Іван
 307. Скорич Левко
 308. Бондаренко Федось
 309. Вовк*Арсен
 310. Силецький Володимир
 311. Смокарів Павло
 312. Копцюк Леонтій
 313. Амдуцько Філімон
 314. Швець Федір
 315. Шаповкін Яків
 316. Буравський Андрій
 317. Фараонів Мусія
 318. Мельник Петро
 319. Нарган Сидір
 320. Євтиків Володимир
 321. Хрустяк Савелій
 322. Редькин Макар
 323. Маслоїд Василь
 324. Гречківський Денис
 325. Молот Пилип
 326. Кріч Василь
 327. Кожушко Ілля
 328. Ярош Андрій
 329. Овдєнко Василь
 330. Білевич Броніслав
 331. Головок Петро
 332. Яциня Василь
 333. Барбарика Олександр
 334. Кубельський Василь
 335. Шекес Семен
 336. Черень Аврам
 337. Оленіченко Василь
 338. Шапа Родіон
 339. Шаповаленко Федір
 340. Маковецький Павло
 341. Бугак Юхим
 342. Лобко Іван
 343. Коваленко Онисим
 344. Калашинів Олександр
 345. Богайський Олександр
 346. Яцевич Степан
 347. Кіріченко Олексій
 348. Моцик Грицько
 349. Червак Лука
 350. Плевак Іван
 351. Обочук Борис
 352. Шлягун Іполіт
 353. Гавелок Прокіп
 354. Белік Матвій
 355. Пешанський Тарас
 356. Охвенчук Петро
 357. Островський Степан
 358. Сидоренко Іван
 359. Прохорів Петро

Огляд книжок і рецензії

**МИКОЛА
ПОНЕДІЛОК**
**РЯТУЙТЕ
МОЮ
ДУШУ**
Повість

- 504 сторінок — 27 розділів — кожний з них становить окрему цілість.
- Передмова Юрія Климового.
- Обкладинка та 28 односторікових ілюстрацій Едварда Козака - Ека.

Сама назва нової повісті Миколи Понеділка "РЯТУЙТЕ МОЮ ДУШУ" може видаватися декому смішною, чи гумористичною, а декому — може видаватися серйозним викликом автора, рятувати його душу...

А рятувати треба. Такі бо часи переживала людина в недалекому минулому, що справді треба було рятувати не лише тіло, але й душу.

Не входячи в подробиці, можна ствердити, що нова повість Миколи Понеділка — це вислід росту Автора. Це врятування його душі, хоч, що правда, можливо автор про себе пише і небагато, бо героями є інші люди, але мію ними поважне місце займає і сам автор, як той, що також був там, де і головний герой твору Іван Криворучко.

Читаючи цю нову й об'ємисту повість, людина знаходить багато й таких місць, що здається їй, наче б і про неї там мова, або бодай мова про тих, що були нам близькими, сусідами, чи й товаришами долі й неволі, як по таборах Ді-Пі, так і поза ними.

Не зважаючи на довші, чи коротші розділи й розповіді, ця книжка, це повість, і то добра повість відомого Автора, що росте на наших очах і його ім'я — це вже місце, виразне місце в новій, сучасній українській літературі.

Микола Понеділок — не лише гуморист. Це і добрий повістяр, вдумливий любитель людини, її душі, її серця і її долі... Можете особисто і не знати його, але, коли прочитаете цю книжку, ви його пізнаєте, ви полюбите його також, як людину, що врятувала свою душу..., а, може теж і вашу душу, а, якщо ще не врятувала, то може врятувати її.. Така сила, така надійна віра і любов впливає з прочитаного до автора та до його нового твору, "Рятуйте мою душу!"

Єс бо багато повістей, багато авторів, молодих і старших, яких ви, можливо читали в своєму житті, але Микола Понеділок, це трохи не так інших, як приступніші для Вас і до вас; і тому ми такі певні й щирі у вислові, коли будемо бажати кожній добрий і недобрий долі, що вміє читати, щоб собі придбала цю повість, прочтала, а тоді зрозуміє не лише нас, але, головне — Автора, його книжку і її назву "Рятуйте мою душу!"

ВІТАЄМО

1-4
Листопада
1973

ДРУГИЙ СВІТОВИЙ КОНГРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Листопад, 1 — 4 1973 року, Торонто, Канада

Видання

52. Понеділок, Микола: Р Я Т У Й Т Е М О Ю Д У Ш У. Повість. Редакція і передмова: Юрій Клімович. Обкладинка та ілюстрації: Едвард Козак - ЕКО. Видавництво 'Свобода', Джерзі Сіті, Нью Йорк, 1973 р., сторін 502. Ціна брошурованого примірника \$8.-
53. - Я ЗУСТРІВ ОДНУ ДІВЧИНУ. Слова М. Сікача; Музика: А. Лазаренка. На голос і фортепіан; ноты і повний текст. Видавництво 'Говерля', Нью Йорк, сторін 4, фоліо. Ціна примірника 40с.
54. Рудницький, Яр.: ЕТИМОЛОГІЧНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ. Частина I-a (12), Вінніпег, Канада, 1973. УВАН, ст. 96. Том II.
55. - КАЛЕНДАР 'СЛОВО' на рік 1973. В-во 'Вільне Слово', Торонто-Канада 1973, сторін 144. 55-річчя Самостійності Української держави.
56. Milevas, Joseph: BRIEF OUTLINE of UKRAINIAN HISTORY. Corona Publishers, Detroit, Mich., First printing 1965, pp. 34.
57. - 'KIEVAN RUS' IS NOT IDENTICAL WITH RUSSIA! Harvard University Ukrainian Study Fund. Cambridge, Mass, 1973. pp. 36.
58. Rudnytskyj, B. T.: SLAVIC GEOGRAPHICAL NAMES IN MANITOBA. Onomastica, 45 UVAN, Winnipeg, 1973, pp. 24.

ПЕРІОДИКИ

1. A B N Correspondence, Bulletin of the Antibelshovik Bloc of Nations Vol. XXIV, No. 4. Munich, pp. 48. Verlagstamt: Muenchen 80.
2. ВІЗВОЛЬНИЙ ШЛЯХ. Суспільно-політичний і науково-літературний місячник. Вересень, ч. 9, 1973. Лондон, річник XXVI. Ст. 915-1040.
3. УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО. Рік X. Липень-Вересень, 1973. Ч. 3. (25), Чикаго, 2100 West Chicago Ave, Чикаго, Ілл, 60622. Сторін 44.
4. ЛІКАРСЬКИЙ ВІСНИК. УЛНА. Журнал Укр. Лікарського Товариства Північної Америки. Ч. I-2 (68-69), рік XX. Ст. 88.
5. УКРАЇНСЬКА КНИГА. Ч. I. 1973. Рік III. Квартальник Бібліографії і книгознавства... Філадельфії, Па, ст. 32.
6. ПРОМІНЬ. Місячник, видає Союз Українок Канади, вересень, рік XIY, ч. 9, Вінніпег, Канада, 1973, сторін 32.
7. СПОРТОВИЙ КЛУБ, У. С. Ц. А. К. Орган Спортової Школи УСТ *Чорноморська Січ*. Оселя 'Верховина', Глен Гпей, Н. Й. Сторін 30. Ч. I (неперіодичне)
8. ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ. Орган Пластової Думки. Торонто-Канада, ч. 3 (38) липень-вересень, 1973, сторін 68. Торонто, 2445-A Блоор ст, В., Канада.
9. ВІСНИК. Союз Укр. Філателістів і Нумізматиків. ч. 3. Серпень, 1973, р. II. сторін 10.; 1555 Регент ст, Скенектеді, Н. Й., 12309.
10. А В А Н Г А Р Д. Журнал Української Молоді. Ч. 3-4 (II3-II4). Брюссель, Бельгія. Двомісячник. Видає Центральна Управа СУМ. Ст. 161-240.
11. Ц В І Р К У Н. Орган Василіянських студентів в Куритибі Бразилія. Ч. 2 (146), рік XXVIII. Квітень-Червень, 1973 Р. Божи*. Ст. 32.
12. ЄВАНГЕЛІСЬКИЙ РАЙОК. Український християнський кварталник. Липень-Вересень, 1973, ч. 1084-1086. ст. 16.; 5610 "Тровбрідж Др., Дунвуд", Гео. 30338.
13. УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВНЕ СЛОВО. Ч. 9. Вересень, Совт Бавнд Брук, 1973, ст. 28.; Р. О. Вох 495, Савт Бавнд Брук, Н. Дж, 08880.
14. КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА 'ВІДРОДЖЕННЯ', Буенос Аїрес, Аргентина, ЗВІТ за 1972 рік.
15. К Р И Л А Т І. Журнал Українського Юнацтва. Рік XI. Ч. 9. Вересень, 1973, Брюссель, Бельгія, ст. 24.
16. М І Т Л А. Журнал гумору і сатири. Місячник. Буенос Аїрес, рік XXV. ч. 8 (288). Ст. 8. Видає Юліян Середяк.
17. В І С Н И К. ООЧСУ. Суспільно-політичний місячник. Вересень, 1973р, ч. 9 (294), рік XXVII. Ст. 32.

УКРАЇНСЬКОМУ МОДЕЛНИКОВІ 'С В О Б О Д А'. Органові Українського Народного Союзу, в Джерзі Сіті, - з нагоди 80 - річчя - МНОГОЛІТ!!
бажає 'Біблос' з Нью Йорку.

Заграва ранку

Уривок з першої частини "Попелу Катерині"

Та гворить армію свою Держава
і ранкова займається заграва
(відбита золотом стмянілих бань
і водами ковбань)
над Лаврою і над священним градом,
над гуркотом трамваїв і над чадом,
над дятками, яким бракує крам,
і над новим життям.
Із Дарниці у Київ полонені
прийшли. Їх стрінув шум дерев зеленій.
Була їх горстка — двадцять два,
але, мов та жорства,
яку нам при дорозі не злічити,
зросло число; легендами повите,
із галицького вирросло ядра.

Та йде лиха пора. . .

Під Крутами лягла вже буйна молодь.
Немов течуть по снігу чорні смоли,
пливе, згуртована в людські стада,
нестримна орда.

Іде, іде від Ніжска на Київ,
вже розповзлася патьоками помийв.
Захоплено Поділ і Арсенал,
Лютує людський шал.
Та Січові Стрільці на оборону
стають, шикуються в стрункі колони,
То ж Коновалець їхній командир.
Кипить, клекоче вир.

Житомирською йде ворожий навал.
Але летять назустріч крики: "Слава!"
то Пасіка вже на Синній базар
свій скерував удар.

Та підскіляє раненому ноги.
І полягла кістьми його залога.
Лише один наводчик, що ім'я
його, рід і сім'я
назаржди невідомими лишпились,
не відриваючись від скоростріла,
під дужим натиском ворожих лав
стріляти не вгавав.
Шпурляючи гранатами, з налету
січовики ударили в багнети:
отак, гортаючи руками жар.
Синній взяли базар.

Пробігши по Житомирській Великій
під перехреснім обстрілом із вікон,
відважний загін Федя Черника
зустрінув хижака,

— І склигав він у нерозв'язний вузол
на Трисятительській, де купів' грузу,
румовища розбитих босм хат
і гори барикад.

Січовики під стрільний тріск і лускіт
дістались до Андріївського спуску.
Веде укрита килимами тіл
дорога на Поділ. . .

Стягли потомлену аж до знемоги
у монастир Михайлівський залогу.

Штаб постає фронтіві вночі
набої та харчі.

І командир виправи бойової
розносить сам той харч і ті набої.
Хто Мельника впізнає Андрія
в тій ролі носія?

Юрій Клеп

О. Олесь.

* 5.12.1878 — † 22.7.1944.

Неподоланий вічний Юр.
Підносить хрест на синій зорі.
У темну, вигаслу даль.
Як вирок зівний непокоє:
Людей пшеничної землі.

Вадим Лесич: Львів

Василь Степаняк — найвизначніший
новеліст — помер 7. грудня 1936 р.

Василь Степаняк

Сергій Єфремів

Народився 18 жовтня 1876 р. Був критиком, публіцистом, істориком української літератури та політичним діячем. В УЦРаді був заступником голови, потім першим Генеральним Секретарем міжнародних справ. Був провідним членом УПСоціялістів-Федералістів, а під час комуністичної окупації України був головою СВУ. Як її викрито, він на публічному процесі 1928 р. в Києві гідно боронив визвольної програми і був засуджений на 10 років заслання, де й помер, не відомо коли і де.

В. Самійленко

На печі

(Українська патріотична дума)

Хоч пролежав я цілий свій вік на печі,
Але завжди я був патріотом, —
За Україну мою, чи то вдень, чи вночі,
Мое серце сповнялось клопотом.

Бо та піч — не чужа, українська то піч,
І думки надиха' мені рідні;
То мій Луг дорогий, Запорозька то Січ,
Тільки в форми прибрались вигідні.

Наші предки колись задля краю свого
Труд важкий підіймали на плечі;
Я ж умію тепер боронити його
І служити не звязавши з печі.

Еволюція знача зашла від часів,
Як батьки боронились війною, —
Замість куль і шабел, у нових діячів
Стало слово гаряче за зброю.

Може, зброя така оборонить наш край,
Але й з нею грекеська робота:
Ще підслухає слово якесь поліцай
І в холодку завдасть патріота.

Та мене почуття обов'язків своїх
Потягає служити народові;
Щоб на душу не впав мені зрадництва гріх,
Я знайшов собі добру методу.

Так нехай же працюють словами й пером
Ті, що мають дві шкури в запасі...
І, розваживши так, я віддався цілком
Праці тій, що єдине на часі.

На таємних думках та на мріях палких
Я роботу народну обмежу;
Та зате ж для добра земляків дорогих
Я без мрій і хвилини не влечу.

І у мріях скликаю численні полки
З тих, що стати за край свій охочі,
Слово ж маю на те, щоб ховати думки,
Якщо зраджують їх мої очі.

До письменства я кличу, — звичайно, в думках
Щоб світило над нашою ніччю,
Хоч, на жаль, мати книжку народну в руках
Я признав небезпечною річчю.

О країно моя! я зв'язав свій язик,
Щоб ховати безпечно ідею;
Але в грудях не можу здержати крик
У годину твого ювілею.

„Ще стоїть Україна! Не змерла вона
І вмирати не має охоти.
Кожна піч українська — фортеця міцна,
Там на чатах лежать патріоти”.

Слава ж нам! бо коли б дух народу погас,
Не стерпівши свого лихоліття,
То по йому хоч зо два примірники з нас
Дочекають нового століття.

Слава нам! хоч би змерла Україна колись,
Пі слід буде легко шукати:
А щоб краще знали її сліди збереглись
Буде зроблено з препаратів.

28 жовтня 1898

Г. Ф. КВІТКА-ОСНОВ'ЯНЕНКО

125 років з дня
смерті Г. Ф. Квіткі-
Оснoв'яненка (1778—
1843) — видатного ук-
раїнського письмен-
ника. (29 листопада
минує 190 літ з дня
його народження).

1 12 КОЛЯД

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ

№1 *Andante*

НЕБО І ЗЕМЛЯ

№2 *Allegro Scherzoso*

НА НЕБІ ЗІРКА

№3 *Allegretto*

PUBLISHED BY UKRAINIAN PUBLISHING HOUSE 'HOWERLA'

NEW YORK

1974

U. S. A.

ВСЕЛЕННАЯ ВЕСЕЛИСЯ

2

№ 4

Maestoso

mf

НОВАЯ РАДІСТЬ СВІТУ СЯ ЗЯВИЛА

№ 5

Lugubre

ВЯСЛАХ ЛЕЖИТЬ

№ 6

Andantino

pp

ВО ВЕФЛЕОМІ

№ 7

Maestoso

3

ЛІКУЮЩЕ ВОЗІГРАЙТЕ ДНЕСЬ

№ 8

Andante

riten.

НИНІ АДАМИ ВОЗВЕСЕЛИСЯ

№ 9

Largo

riten.

ХРИСТОС РОДИВСЯ БОГ В. П.

№ 10

Allegro Vivo

БОГ ПРИРОДУ

№ 11

НОВАЯ РАДІСТЬ

№ 12

“ДОБРИЯ КНИЖЦІ” МНОГАЯ ЛІТА

Українське Видавництво “Добра Книжка” обходить п’ятдесятріччя своєї видавничої праці. Впродовж цього довгого і нелегкого часу “Добра Книжка” видала кругло 200 видусміл-книжок, приблизно один мільйон примірників. Це неабияке досягнення, особливо коли взяти до уваги два факти:

По-перше, “Добрій Книжці” довелося працювати в Галіччині у виїмково важких обставинах польської займанщини, другої світової війни, “нацистств” німців і москалів, і вренті еміграційної дійсності.

По-друге, в-во “Добра Книжка” — це насправді одна людина — видавець Олександр М. Мох, за якого не стоїть ні жодна група ні видавничий концерн, ані навіть церква, дарма, що єдиним стимулом — поштовхом праці “Доброї Книжки” було поглиблення і скріплення християнського духу між українцями. Золоті ювілеї не трапляються часто, особливо ювілеї українського видавництва. Ось чому я постановив використати цю незвичайну нагоду і провести розмову з видавцем “Доброї Книжки”.

Матеріалістичне довілля так придушило наше відчуття світу, моральне повязання і особисту відповідальність, що загал малопомалу забував евангельську пораду: не одним хлібом живе людина. Духовий заклад кидается просто ввічі у ділячці культури. Де ще недавно процвітали мистецтво слова, музики і пеналі, там, сьогодні неподільно наука арогантно розбещеність “Play-boy-a”. Особливо в ділячці друкованого слова. Немає мабуть сьогодні пристойної людини, що з відразою не відверталася б від більшості сучасних книжок, які на всі лади і застави вихвалюють злочинців, проституюток і гомосексуалів. У тіл задушливій атмосфері злочину, сексу і наркотиків, українська людина може свободніше відітхнути. Вона знає, що в її видавництвах і в її книжках, слава Богу, є ще розумні і здорові люди. Ті видавництва, а зокрема “Добра Книжка”, немов базис серед пустині, і воду чисту і поживу відодіють і тіл приваблюють. Відносно в тому, що мадрівнички не мають часу на відпочинок і духовий корм. Сміються, сплячаться безупину, хоч за словами Т. С. Едгара

And the end of our exploring will be to arrive where we started (По наших життєвих замислах, ми тудж дійдемо, заідки вийшли)

По-друге: С в нас гарний звичай не тільки відзначувати ювілеї, але й обдаровувати ювілята. “Доб-

ра Королева-Старого, К. Гриневичевої, о. Т. Коструби, Б. Монкевича, Ф. Олдрадарювати ювілята. “Доб-

Олександр М. Мох “НОВИЙ МІЛХ” 24.3. 1973р.

ра Книжка” прожила п’ятдесят років без дарунків, збірок, дарів любови, отже не знаю і не думаю, що якраз тепер, на старість, числить на людську пам’ять і адячість. Знаю позитивно, що ред. Мох рішуче відмовився від участі в плянованому на його честь ювілеї. Він сказав: “Життя закоротке на паради. краще приєднайте “Добрій Книжці” хоч кількох читачів”.

Згідно з волею ювілята, не робимо ювілейних парад, але закликано всю нашу громаду подікавити-ся працею “Доброї Книжки”, прочитати хоч дещо з її дорібки і дати своїм дітям, нехай при вчаються пити з чистого джерела. (адреса: А. Moch, 6 Churchhill Ave., Toronto)

А тепер праходимо до нашої розмови:

Чумак: Скажіть, що Ви робили б, коли б мали двадцять п’ять років життя і починали свою життєву кар’єру?

Мох: Я знову вибрав би фах українського видавця, не мав би грошей, але, так як сьогодні, я був би вдоволений, що сповнив своє завдання і не прожив життя надармо.

Ч. — Які труднощі-проблеми має сьогодні українське видавництво, зокрема “Добра Книжка”?

М. — Недорід-недостачу читачів. В різних причинах, до яких треба причисляти асиміляцію, загальне змартерілізація і упадок духової культури, українська книжка уподібнюється до сироти в домі багатого мачухи. Приймають її, на диво, іноді, різноманітні люди: пенсіонери, фермери та невелика кількість високоосвічених інтелектуалів.

Ч. — Яких авторів книжки Ви друкували в “Добрій Книжці”?

М. — З українських авторів ми друкували твори: Н. Кородецького і Я. Чоловіка,

М. Кузьмівич-Головінської, о. Й. Скрейверса, Г. Лужицького, Д. Ярославської, Б. Гомзіна, А. Лотоцького, о. Яр. Левицького і багато інших.

Із чужих авторів друкувалися в перекладі: Г. К. Честертон, Р. Ю. Бензон, Л. Волес, Д. О. Кервуд, М. деля Граціє, о. Р. Плю, С. Легерлеф, О. С. Марден, К. Май, П. Ергенсен, Т. Шторм, С. Ростан, Вар. Орчи і багато інших.

Ч. — Які Ваші побажання до видавців українських газет, журналів і книжок?

М. — Великому хвилю на ших видань є те, що вони в загальному писані неіакцівно, нашивдкоруч, засміченою мовою і на теми далекі для сучасного читача. Маю іноді враження, що видавання українських газет, журналів чи книжок робиться на коліні, на якомусь маргінесі, що це не справа життя і серця, але припадка, реклами і пустої слави.

Ч. — А тепер з черги, що хотіли б Ви переказати читачам українського друкованого слова?

М. — Навіть мільйонер не візьме грошей на другий світ, а поки живемо тут, кожний з нас має твердий обов’язок думати “що на тобі мільйонів стан стоїть”. Усі ми співвідповідальні за долю українського світу. Легковажне ставлення до засобів комунікації (преси, радіа, телевізії) є сьогодні зрадою. Не пошанування рідної мови є однозначне з дезертством.

Ч. — Що треба зробити, щоб зберегти українство поза межами батьківщини?

М. — Справний шлях — це самообереження — це постійна і жертвенна розбудова української Христової церкви. “Зі мною ви зможете все вчинити, без мене нічого”. Розбудова, розуміється, від основ. Підняттям завершення це велика і Божа справа, але без

ПОМІ ЧУЄМО ЦЮ СТАТТЮ ДОБ ЦЯ ЗНАМЕНИТА ДОВІДКА ЗБЕРЕГЛАСЯ ТАКОЖ І ДЛЯ МАЙБУТНІХ ПОКОЛІНЬ ВІД СЕБЕ ПЕРЕСЕМО ШАНОВНОМУ ЮВІЛЯТОВІ ПРИЗНАННЯ, МНОГИХ ЛІІТА БАЖАЄМО БОЖОГО БЛАГОСЛОВЕННЯ ДЛЯ ПРОДОВЖЕННЯ БЛАГОРОДНОЇ ПРАЦІ! Д-р. М. С. Чарморійський

мудрих Єпископів, добрих священників, свещеничного роду, і справді Божого люду — навіть найкраща церковна самоуправа не зможе здійснитися.

Ч. — Яка Ваша думка про сучасну українську мову в країнах поселення?

М. — Не можу говорити про всю молодь, бо її не знаю, але та, яку обсервую в Канаді й Америці здебільша розгублена і індиферентна. Вона не живе життям свого народу, але приймає “світогляд” плюралістичного довілля і вдоволяється матеріальними успіхами. Виву за це поносить Церква, що в формативних роках не змогла дати цій молоді основ українського християнського виховання.

Ч. — Як Ви дивитеся на мішани подружжя?

М. — Вони б не були нещастям, коли б український партнер (ка) мав моральний хребет. Наваль часто буває навпаки. Іноді чужинці-шовіністи вимагають повного зречення своєї віри і національності а наші без спротиву піддаються і масмо жалісну ситуацію, яку наш народ характеризує словами: “Ні пєс, ні баран”. Якраз тому мішани подружжя у загальному уважаю шкідливими.

Ч. — Сексуальна розпезаність, розводи, аборт, злочинність і наркоманія перебрали з наш час усі знані нам міри. Куде це все йде?

М. — Туди, де опинилася Содома, Коринт, Вавилон, а в наш час Варшава, Берлін, Дрезден і інші німецькі міста. Бензон у своїй повісті “Болодар світу” пише про те, що діялов став тепер неможлими господарств’а від такого “газди” годі сподіватися добра. “Ще не так, чи хто зуміє врятувати сучасну сторувертаму людину?”

М. — Єдине на потребу — це поворот до інтегрального християнства. Без цього не бачу ні проміжних аділї.

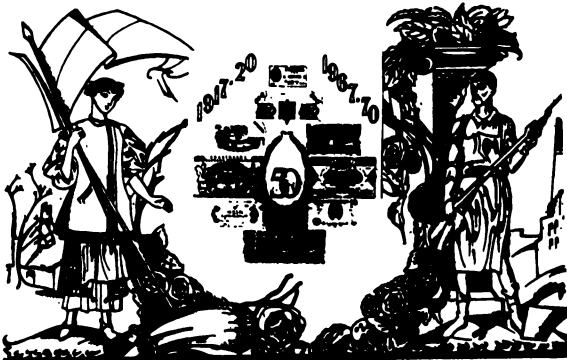
Яр. Чумак

ЦІКАВІ РЯДЖИ

ЗОЛОТИЙ ЮВІЛЕЙ БАНКНОТІВ

УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

THE GOSPEL AMONG UKRAINIANS

UKRAINE ... the spiritual center and key to the Slavonic world of 250 millions. There are more believers in Ukraine than in all other Slavonic nations combined.

175 років з дня народження Яна Коллара (1791—1852) — видатного чеського поета і вченого.

ЯН КОЛЛАР

Перші гроші Української Народної Республіки були випущені в обіг в грудні 1917 року Українською Центральною Радою в Києві. Це були державні кредитові білети 100 карбованців з написами українською, московською, польською і жидівською мовами. Пізніше, від 1917 - 1920 року, були друковані гривні 2, 10, 100, 500, 1,000, 2,000 та карбованці 50, 25, 10, 100,

1,000, 250 і шаги - 10, 20, 40 і 50. Одна гривня мала 100 шагів.

В Західній Україні в 1918 році після злуки були прийняті гривні, карбованці та шаги. Коли їх бракувало, тоді міста, як Броди, Золочів, Тернопіль, Збарж та Сокаль були одержали дозвіл від міністра фінансів друкувати бони вартости 1, 2, 5, 10, 20 і 50 гривень.

СВОБОДА

ЧАСИЩЕ * 218 ПЕРСКОГО * ПАРІДА * ВЪ АМЕРИЦЪ * ГОДЪ 1

ЧАСИЩЕ * 218 ПЕРСКОГО * ПАРІДА * ВЪ АМЕРИЦЪ * ГОДЪ 1

ЧАСИЩЕ * 218	ПЕРСКОГО * ПАРІДА	ВЪ АМЕРИЦЪ * ГОДЪ 1
<p>ВРАТА РУССКИМ</p> <p>«Державно сеі першої кучерської чини...»</p> <p>Русаки!</p> <p>Два місяці далося вимовити, щоб не вимовити, щоб не вимовити, щоб не вимовити...»</p> <p>«Враги!»</p> <p>«Враги!»</p> <p>«Враги!»</p>	<p>Русаки!</p> <p>Там, де була, там була...»</p> <p>«Враги!»</p> <p>«Враги!»</p> <p>«Враги!»</p>	<p>Русаки!</p> <p>«Враги!»</p> <p>«Враги!»</p> <p>«Враги!»</p> <p>«Враги!»</p>

Фотокопія (поменшена) першої сторінки першого числа „Свободи“ що появилася щодо дня точно 80 років тому: 15-го вересня 1893 р.

DK508

.7
.S95

Sydor-Chartoryis'kyi, Mykola.

Шлях до Городельської унії (в світлі польсько-литовсько-українських противорічностей). Мюнхен, Нью Йорк, 1951.

155 p. 22 cm.

At head of title: Микола Сидор.

1. Ukraine—History. 2. Horodlo, Treaty of, 1413. I. Title.
Title romanized: Shliakh do Horodel's'koï unii.

DK508.7.S95

64-59200-

Library of Congress

rev
r71b2,

6

Sydor-Chartoryis'kyi, Mykola.

[Na zeleniï Lemkivshchyni]

На зеленій Лемківщині; спогади з "Негюну." New York, Говерля, 1971.

127 p.

18 cm.

e ap 30je72 ooo2

umb

GT2756

.S9

Sydor-Chartoryis'kyi, Mykola.

Українське весілля (етнографічний нарис). Нью Йорк, Говерля, 1971.

64 p. Illus. 10 cm.

At head of title: М. Ономир.

1. Marriage customs and rites—Ukraine. I. Title.
Title romanized: Ukraïns'ke vestil'ia.

GT2756.S9

70-292340

Library of Congress

71 (2)

LB1025

.2
.S95

Sydor-Chartoryis'kyi, Mykola.

Проблеми успішного виховання. Нью Йорк, Педагогія, 1971.

172 p. 10 cm.

1. Teaching. I. Title.
Title romanized: Problemy uspishnoho vykhovannia.

LB1025.2.S95

76-290302

Library of Congress

71 (2)

Р Е Є С Т Р

та записи в даних праць-книжок д-ра Миколи Сидора Чарторійського, в Конгресовій Бібліотечі у Вашингтоні, Д.С.

Ще бракує назов :

'Від Сяну по Крчм!', спогади з III-ї Південної Групи 'Південь', Нью Йорк, 1951, сторін 228.

Та: 'МАНДРИ ЖИТТЯ' (Анабаза). Том I-н. Нью Йорк, 1973 року, сторін 160.

А також бракує ще:

'ІНТЕР АРМА', не є збірка поезій. Нью Йорк, 1949, ст. 48.

та інші, що появилися були на англ. мові, а це: **A Little Story, 78 p. Lessons in Ukrainian, 104 p. Easy Method to Learn Ukr.L. pp176. etc.**

Sydor-Chartoryis'kyi, Mykola.
Між молодом і ковалдом; причинки до історії У. П. А. (Сторінки 1942-1945 рр.). Нью Йорк, Говерля, 1970.
304 p. Illus., maps, ports. 18 cm.
At head of title: М. С. Чарторійський.

1. Ukraïns'ka povstan's'ka armia. I. Title.
Title romanized: Mizh molodom i kovudom.

70-268745

DK508.8.S87

Library of Congress

71 (2)

DK508

.8

.S87

А Д МЕМОРІАМ

У Поклоні Памяті Великого Українця

(СЛОВО ГОЛОВИ ПРОВоду ОУН, ЯРОСЛАВА СТЕЦЬКА, НАД МОГИЛОЮ
СЛ. П. Д-РА ДМИТРА ДОНЦОВА)

Стоїмо сьогодні над могилою і прощаємо в далеку дорогу вічності Великого Українця, одного з найбільших цього століття, Кассандру української нації, яка перестерігала щодня, шохвилини, нас усіх перед смертельним ворогом України — Росією і пригадувала нам конечність безкомпромісової боротьби України з варварами півночі.

Від революційної ОУН, від цього революційно-визвольного табору, від Воюючої України, від АБН; ЕРС, прощаючи — складаю останній поклін і віддаю шану найвизначнішому ідеологові-мислителю українського націоналізму, безкомпромісовому борцеві за Українську Самостійну Соборну Державу і за розвал російської тюрми народів, Великому Українцеві, на якого горда вся Україна, без різниці політичних поглядів, універсальному умові в ідейному бою проти Росії, проти загрози для всього світу, — **д-рові Дмитрові Донцову.**

Уже у зарання своєї політично-ідеологічної діяльності д-р Дмитро Донцов висунув незмінно повторюване ним гасло: **Російська імперія мусить бути знищена!**

Сепарація від Росії, самостійність України — це було революційне гасло тому 60 років, яке відважно і з блискучою аргументацією, а особливо з фанатичною вірою, кинув у бій ідей проти політичних мінімалістичних концепцій Великий Українець.

Найнебезпечніший ворог України й інших уярмлених націй — народобивець Ленін умить зрозумів, що в українській дійсності того часу заявила небуденна Постать, яка підняла прапор безстрашної і безкомпромісової боротьби проти всякої Росії і до кінця життя витримала незмінно на цих позиціях. Проти Донцова станув Ленін! Два антиподи, речники дwoch протиставлених світів! Світ злочинної Росії і світ України. Світ Москви і світ Києва. У цьому бою Покійник вирів до висот **всеукраїнської Постаті**, бо він персоналізував ідеї усієї Нації, не зважа-

ючи на те, що величі і передбачливості його візії не всі зрозуміли.

Україна потребувала не лише поновного усвідомлення основної цілі своєї боротьби — державної самостійності — відділення від Росії, але їй було необхідно ідейне озброєння у цій боротьбі. Дмитро Донцов оформлює підстави новітнього українського націоналізму, що корінням сягає наших світлих княжих часів. Його капітальна книга про націоналізм захоплює молодь України. Він своєю блискучою творчістю стає надхненником молодих націоналістів, борців ОУН, ідейним прапором зокрема молодого покоління, яке створило УПА, проголосило відновлення Української Державности 1941 року, вело двофронтову війну проти двох найжорстокіших окупантів України, а тепер продовжує в єдності поколінь тридцятих по сімдесяті роки в душі ідей револьюційного націоналізму непереможну боротьбу проти Московщини.

Велена Донцовом кватрига вістниківців була пробойовою екіпою культурного власнопідметного бою України і аванпостом ідей героїчного українства. Як дуже подібними до неї є наші Нескорені культурно-політичні і взагалі політичні інтелектуальні творці в Україні! Одержимість ідеєю України — є спільною тому і цьому поколінню! Нація, її примат, героїчна концепція життя є злотою ниткою творчости Донцова. Він теж великий національний виховник і формотворець нації в зміслі і душі героїки життя.

Розправляючись з українським провансальством, з політичним мінімалізмом, він сягнув до джерел української духовости, показуючи історичну велич України, розгортаючи, як великий візіонер нації, міт вічного святого міста України — Києва. У розквіті його послідовної творчости приходить єднання національної і християнської ідеї, що надає, тим чином, визвольній боротьбі післанництва великої духом і вірсю нації. Де шукати наших

історичних традицій? — це питання ворушило його блискучий аналітичний ум мислителя-патріота. І він їх показав, даючи відповідь глибоку, як завжди актуальну, з проєкцією завтрішнього дня. Відповідь націоналістичному таборові і відповідь усієї Нації.

„Це є глибока і підставова праця, яка перевершує всі публікації про світову кризу, які я досі читав“ — пише найвизначніший війнний теоретик Заходу, британський генерал Дж. Ф. С. Фуллер, про основний твір Донцова, виданий АБН світовими мовами, а саме: „Підстави нашої політики“, під заголовком „Дух Росії“ — „тому, що вона — каже Фуллер — зясує суть проблеми, яка турбує світ вже століттями... Це є конфлікт між двома противними культурами... У цьому науковому і захоплюючому творі знаходимо відповідь на питання московського месіянізму, духового кочівництва, які сьогодні грозять знищенням культури і способу життя Заходу... Дмитро Донцов це докладно прослідив і висловив“ — стверджує ген. Фуллер.

Дмитро Донцов, усвідомлюючи загрозу Росії, стає пламенним захисником ідей АБН, як послідовний Великий Мазепинець та знавець зовнішніх і політичних концепцій Гетьмана Орлика, дієвий прихильник УПА і революційної ОУН під проводом Степана Бандери.

Етику вольової людини, культ влади власної нації на власній землі, культ власної держави, суверенної і соборної, культ революційного шляху боротьби проти опортунізму і мінімалізму, культ „ноблес обліж“ (шляхетство зобязує), духово-етичного лицарства, не з походження, а духово-моральної якости, культ героїчних українських традицій, що до них навіязують послідовники Донцова в Україні, молоді, одважні, одержимі ідеєю України, як ним був Покійник; культ нової провідної верстви, нової духової аристократії, а не духового плебейства, — це розгорнув Донцов на кім історії цього

сторіччя. І він ідейно переміг. Він пішов проти хвилі!

У темряві опортунізму він став у захист Акту 30 червня 1941 року, в захист нашої героїчної УПА, у захист революційної ОУН, АБН, світового протиросійського фронту; у захист дії АБН у Штоггольмі проти Хрущова у честь Великого Гетьмана.

„Яскраве проголошення — писав він про Акт 30 червня 1941 — гасла державности, не автономії, не федерації, не союзу з Москвою, а твердо проголошена воля нових „лицарів абсурду“ — йти „проти всіх“, проти всяких „обставин“, — ось що запалює душі воїнів УПА, ось що дивнуло їх до чину проти двох великих держав, що займали Україну!.. Ця величезна динаміка ідея й динаміка чину — ось що мав Акт 30 червня для нас і для майбутнього, і ось в чім його історичне значення!“ — стверджував він. Донцов бачив величчя в житті нації.

Він був близький нашим іншим Великим — Симонові Петлюрі, Євгеніві Коновальцеві, Головному Командиреві УПА — ген. Романові Шухевичеві - Чупринці, Степанові Бандері.

„Нарід любить великих і відсіває малих. Якщо постать велика, — пише один з молодих, — йому дарують дрібне“...

„Реалісти не знайдуть обіця-

ної землі, великим романтикам належить майбутнє“ — мовить крайовий автор, семидесятник.

Донцов ніколи не був реалістом, як не був ним Михайло Сорока; не була реалісткою, замордована Москалями, Алла Горська; не є реалістами й багато молоді Нескорені України?

„Реалісти — як учать молоді крайові автори — ніколи не знайдуть обіцяної землі, бо Україна це квітка, що виросла серед снігів“, і закликають нас бути одержимими ідеєю України. Чи десятки років не закликав нас Донцов бути такими, як вимагають цього нині молоді Нескорені?

Героїчну, традиційну, християнську — вічну Україну, святий Київ лелівав Донцов і показував їх у своїх візіях. Чи не роблять цього у новому оформленні молоді Нескорені України?

Великий візіонер Нації відійшов від нас!

Він збагнув краще як будь-хто перед ним — значення та ідейну суть корифеїв української культурної творчості, даючи унікальну нераз їх інтерпретацію. Він розкривав джерела і традиції української духовності, що з неперевершеною сміливістю чинять теж молоді незламні творці в Україні, які рвуть вперед...

Ніколи не залишає нас Той, хто переходить у вічність буття Нації. Ніколи не залишають нас Великі, бо відібрали їх духа

залишається на живучих. А дух, як пригадують нам молоді з України, творить істоту Людини і Нації.

„Безумство хоробрих — це лісня, яку повинен творити кожен у найкращі хвилини свого життя. Інакше життя буде довгим і нудним — без світла“ — твердять нині Нескорені.

Дмитро Донцов не змер, бо ідеї його живуть далі в боротьбі Української Нації — її молодішої генерації.

Помиляється той, хто думає, що епоха Донцова минулася!

Ми прощаємося із смертними тлінними останками Донцова, але не з його духом та ідеями!

Провід ОУН-революціонерів, АБН, Європейська Рада Свободи, уся Воююча Україна і я як голова останнього Уряду України на Українській Землі, — віддаємо останній салют Великому Спо-

движникові світового протиросійського фронту боротьби за вічні ідеї України, за ідеї Києва проти Москви, за св. Софію проти Кремля!

На домовину Донцова ми поклали грудку землі зі святої Софії Київської. — Ми віримо в те, що прийде невдовзі час, коли тлінні останки Великого Українця знайдуться у Пантеоні Нації — у нашому Вічному Місті Києві — городі св. Андрія Первозванного, Апостола Христового!

Д-р ДМИТРО

ДОНЦОВ

1883

30 березня
1973

THE RULERS OF UKRAINIAN (KIEVAN) STATE

